

Васил Попович

За властта

Според общественото мнение Стамболов беше роден страстелив, чапкънин, тиран-злодеец, самоуверен, влхва-егоист, як кеседжия, грандоманин.

Петков беше вагабонтин, суйтараджия, честолюбив, крадец и Стамболово мекере. Порнограф.

Греков и Помянов бяха хора нелекомислени, ала егоисти с жадно честолюбие, с нескруполюзна съвест.

Живков беше честолюбив, невежа, мекере и рядък егоист.

Славков беше развратник до уши, безсовестен шарлатанин и развейпрах.

Обаче каквито и да бяха те, под строгата команда на премиера си Стамболов тий и българският народ бяха дисциплинирани по вкуса му и играяха, както им свиреше той, а не други някой.

След падането на Стамболовия режим работите се измениха, народът се стресна от летаргията, която му навеяна осемгодишната тирания на сатрапа. Потаените страсти завряха, честолюбията се размърдаха, егоизмът кипна, политиканската омраза вдигна байрака, всички – умни и глупаци, честни и шарлатани, авантюристи, кокалоискатели-гладници – въстанаха на крака и се впуснаха да се ползват от сгодните обстоятелства, да си повръщат някакво си изгубено право на народни плевади, да станат всички капитани, генерали, министри и н'ам-какви си, да запоядват на милия народ, да командват партии и войски. И стана тъй, что-то сега мъчно може да се укаже навярно кой е истинският заповедник, а кой изпълнителят на заръките.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Николай Аретов

Публикация

Васил Попович, Съчинения, Издателство „Кралица Маб“, С. 2000, ISBN 954-533-030-2

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7400>]